

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Vladimir Timofti

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia și de inculpatul Semendeaev Piotr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Semendeaev Piotr xxxx, născut la xx xxxx xxxx,
originar din sat. xxxx r-nul xxxx,
domiciliat în sat. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2016 – 26.07.2017;

Instanța de apel: 23.08.2017 – 07.02.2018;

Instanța de recurs: 23.04.2018– 06.06.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 26 iulie 2017, Semendeaev Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.233 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în formă de amendă în mărime de 205 unități convenționale, ce constituie 4 100 lei.

De asemenea, s-a dispus încasarea în de la inculpat, în beneficiul Ocolului Silvic de Stat Soroca a prejudiciului material în sumă de 7 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Semendeaev Piotr dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind posesor legal de armă de model xxxx calibrul xxx mm, cu nr.xxxxx, confirmat prin permisul de portarmă nr.xxx din

18.07.2011, care nu era în starea tehnică corespunzătoare, la 15.11.2015, intenționat, fără autorizație corespunzătoare pentru vânat, nefiind inclus în nici un grup de vânători pentru a vâna, fără reprezentantul Serviciului Silvic de Stat, în perioada și timpul interzis, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu câine neînregistrat, cu încălcarea regulilor de securitate, în pădurea de lângă satul Cosăuți raionul Soroca, a vânat ilegal (braconaj), prin împușcături din arma sus-indicată, o căprioară sălbatică specia „Caprioris” și doi iepuri de câmp (*Lepus europaeus* Pall.), cauzând daune ce depășesc 200 de unități convenționale, după care a jupuit-o. Semendeaev Piotr, pe la orele 20.30 min. a fost depistat pe câmpul semănat cu grâu din apropierea pădurii, lângă automobilul său de model „Daewoo Kalos” cu n/î xxxx xxxx, în care în cadrul cercetării la fața locului, în prezența ultimului, au fost ridicate: o sacoșă cu bucăți de carne proaspătă, o piele cu blană de animal și mai multe fragmente de blană, arma de vânătoare de model xxxx calibrul xxxx, cu nr. xxxx, 6 cartușe calibrul 12 mm, permisul de portarmă și carnetul de vânător. Fiind supus testării cu alcooltestul Drager, s-a constatat că, în aerul expirat a fost depistată concentrația de alcool de 0,73 mg/l, ceia ce potrivit art.134¹² Cod de procedură penală, constituie starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Conform informației nr.301 din 17.11.2015 remisă de către Direcția Raională Pentru Siguranța Alimentelor, pielea cu blană aparține unei căprioare sălbatice specia „Caprioris”, iar celelalte fragmente de piei sunt de la 2 iepuri sălbatici. În pielea de la căprioară, au fost depistate orificii de intrare-ieșire caracteristice pentru gloanțe, în regiunea gâtului și abdomenului.

Potrivit informației șefului Direcției Inspekția Ecologică Soroca V. Rusu, în conformitate cu anexa nr.6 la Legea regnului animal nr.439 din 27.04.1995, taxele de încasare pentru pagubele cauzate de către persoanele fizice și juridice prin vânanre, dobândire, comercializare, posesiune și export ilicit sau prin nimicire a animalelor de vânat din republică constituie: pentru o căprioară (*Capreolus capreolus* L) – 250 unități convenționale sau 5 000,00 lei; pentru un iepure de câmp (*Lepus europaeus* Pall.) – 50 unități convenționale sau 1 000,00 lei.

Prejudiciul cauzat mediului pe cazul indicat, când au fost vânați o căprioară și 2 iepuri de câmp constituie 7 000,00 lei.

Potrivit pct.35, 36, a anexei nr.1 la Legea Regnului animal, Regulamentul gospodăriei cinegetice, se consideră vânătoare ilicită (braconaj): vânătoarea fără autorizație, fără carnet de vânător sau fără autorizația de deținere, portarmă și de folosire a armei de vânătoare, cu carnetul de vânător nevalabil sau cu carnetul de vânător ce aparține altei persoane, cu depășirea normelor stabilite de recoltare a vânatului în locuri și termene interzise, precum și în locuri care nu sânt indicate în permis (foaie, fișă pentru recoltare), cu încălcarea legislației și a modului de vânătoare stabilit pe teritoriul unde ea se efectuează, vânătoarea cu câini neînregistrați, orice vânătoare individuală sau colectivă, în fondul forestier de stat fără reprezentantul Serviciului silvic de stat. Se interzice dobândirea pe parcursul întregului an a speciilor luate sub ocrotirea statului sau incluse în Cartea Roșie a Republicii Moldova, prevăzute în anexa nr.3 și nr.4 din prezenta lege, vânătoarea cu o oră mai înainte de răsăritul soarelui și cu o oră mai târziu de asfințitul lui, folosirea armei

în stare de ebrietate, vânarea cu încălcarea regulilor de securitate.

Conform raportului de expertiză judiciară dactiloscopică nr.xxxx din 05.02.2016 și raportului de expertiză judiciar chimică nr.xxxx din 03.02.2016, din arma cu țeava lisă, cu numărul xxxx, ridicată la data de 15.11.2015, din automobilul de model „Daewoo Kalos” cu n/î xxxx xxxx care aparține lui Semendeaev Piotr, după ultima curățire și ungere s-a(u) efectuat tragere(i). Arma se află în stare de funcționare, însă are defecte tehnice.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost contestată cu apel de către avocatul Suveică Nelea în numele inculpatului, prin care sa solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Semendeaev Piotr să fie achitat.

În motivarea apelului au fost invocate următoarele:

- instanța a dat apreciere greșită raportului de expertiză nr.xxxx din 03.02.2016, actului din 17 noiembrie 2015 (f.d.73), depozițiilor martorilor Zgardan Iurie, Revenco Arcadie și Rusu Mirela;

- reieșind din declarațiile părții vătămate Răilean Gheorghe, a martorilor Tănăsoi Anatolie, Florea Petru, Malfi Tatiana, Zabrian Iurie, Gîtlan Alexandr, Roșca Marin, Nastas Mihail, Paliu Ion, Zgardan Iurie, Rusu Mirela, Boguțchii Vitalie, Revenco Arcadie și ale inculpatului Semendeaev Piotr, fiind examinate probele scrise ale dosarului, rapoartele de expertiză, instanța greșit a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii respective a fost dovedită. La dosar nu este nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.233 Cod penal;

- potrivit raportului de expertiză nr.xxxx din 03.02.2016, din arma cu țeavă lisă cu nr.xxxx ridicată la data de 15.11.2015 din automobilul de model „DAEWOO KALOS” cu n/î xxxx, care aparține lui Semendeaev Piotr, a.n.xx xxxx xxxx, după ultima curățire și ungere s-au efectuat tragere(i) (f.d.112-116 vol. I), însă acest raport de expertiză nu dă un răspuns cert dacă tragerea din armă a avut loc anume pe data de 15.11.2015 sau la o altă dată;

- potrivit actului din 17.11.2015 (f.d.73 vol. I) - cauza dementurării organoleptic, este murdărită de glod amestecată cu păr și sângerare, accentuează miros neplăcut, la apăsare groapa nu-și revine. Astfel se concluzionează că de fapt carnea nu era în stare proaspătă și aceia că bucățile de carne erau în stare de putrefacție a fost confirmat și de martorul Revenco Arcadie, specialist la Direcția Siguranța Alimentelor din raionul Soroca;

- martorul Zgardan Iurie, șeful secției sănătate a animalelor confirmă faptul că animalele au fost omorâte mai mult de 48 de ore înainte de 15.11.2015;

- potrivit depozițiilor martorului Rusu Mirela, ultima a declarat că în automobilul inculpatului era o armă de vânătoare dezmembrată ce urma să fie dusă la reparație. Apare întrebarea, cum inculpatul putea trage dintr-o armă dezmembrată care urma a fi reparată;

- conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 15.11.2015, în automobilul inculpatului au fost depistate 6 cartușe calibru 12 mm. Potrivit informației nr.301 din 17.11.2015 remisă de către Direcția raională pentru siguranța alimentelor, în

pielea de la căprioară au fost depistate orificii de intrare ieșire caracteristice pentru gloanțe în regiunea gâtului și abdomenului (f.d.63 vol. I);

- la faza de urmărire penală n-a fost efectuată o expertiză pentru a confirma sau a infirma faptul că anume orificiile de intrare ieșire depistate în pielea căprioarei sânt consecințe a împușcării cartușelor ce au fost depistate în automobilul inculpatului;

- nici unul din martorii audiați în ședința de judecată n-au declarat că au văzut cum inculpatul a împușcat căprioara și iepurii de câmp. Cu referire la argumentele mai sus relatate și art.8 Cod de procedură penală, reieșind din principiul prezumției nevinovăției, toate aceste afirmații urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Semendeaev Piotr învinuit în baza art.233 Cod penal, din motiv că fapta acestuia constituie contravenție prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Semendeaev Piotr în baza art.128 alin.(2) Cod contravențional a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc vina inculpatului Semendeaev Piotr în vânătoria fără autorizația corespunzătoare pentru vânat, nefiind inclus nici într-un grup de vânători pentru a vâna în perioada și timpul interzis, cu încălcarea regulilor de securitate, la data de 15.11.2015 a vânat ilegal (braconaj).

Totodată, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate în apel sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că potrivit modificărilor operate la art.64 alin.(2) Cod penal prin legea nr.207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei.

Infrațiunea prevăzută de art.233 Cod penal prevede răspundere penală pentru acțiuni de vânat ilegal, fără autorizația corespunzătoare, în perioadă interzisă, în locuri interzise, cu metode nepermise (braconajul), dacă aceasta a cauzat daune ce depășește 200 unități convenționale.

Prejudiciul material cauzat Ocolului Silvic de Stat Soroca și reținut în sarcina inculpatului Semendeaev Piotr de către instanța de fond constituie suma de 7 000 lei, care potrivit modificărilor operate la art.64 alin.(2) Cod penal constituie 140 unități convenționale, astfel se constată că prejudiciul cauzat de Semendeaev Piotr prin acțiunile sale nu depășește suma de 200 unități convenționale.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului care, potrivit art.10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În concluzie, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului este prezentă contravenția prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional, adică vânatoare ilegală fără autorizație (licență) corespunzătoare și în acest caz, conform art.30 și art.441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional, a fost încetat procesul penal în baza art.233 Cod penal în privința lui Semendeaev Piotr din motivul că fapta lui constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional și a fost încetat procesul contravențional în privința lui Semendeaev Piotr în baza art.128 alin.(2) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și inculpatul Semendeaev Piotr au contestat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-au punctat următoarele argumente:

- instanța de apel evaluând în ansamblu probele administrate, a constatat săvârșirea de către inculpatul Semendeaev Piotr a vânatului ilegal fără autorizație la data de 15 noiembrie 2015, însă contrar celor stabilite a dispus pronunțarea unei soluții ilegale de încetare a procesului penal în baza art.233 Cod penal, deoarece fapta constituie contravenție prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional, argumentele și probele prezentate în acest sens fiind lăsate fără o cercetare obiectivă;

- prin probele prezentate a fost demonstrat cu certitudine că inculpatul Semendeaev Piotr la data de 15 noiembrie 2015 a vânat ilegal o căprioară și doi iepuri;

- în conformitate cu anexa nr.6 la Legea regnului animal nr.439 din 27.04.1995, taxele de încasare pentru pagubele cauzate de către persoanele fizice și juridice prin vânare, dobândite, comercializare, posesiune și export ilicit sau prin nimicire a animalelor de vânat din republică constituie: pentru o căprioară (*Capreolus capreolus* L) – 250 unități convenționale sau 12 500,00 lei; pentru un iepure de câmp (*Lepus europaeus* Pall.) – 50 unități convenționale sau 2 500,00 lei; prejudiciul cauzat mediului pe cazul indicat, când au fost vânați o căprioară și 2 iepuri de câmp constituie 17 500,00 lei;

- instanța de apel urma să i-a în considerație evaluarea corectă a pagubei prin vânat ilegal în sumă de 17 500 lei, care a fost confirmată și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Răilean Gheorghe, însă, instanța de apel ignorând argumentele părții acuzării și cadrul juridic care reglementează modalitatea calculării pagubei materiale survenite în urma vânatului ilegal, a reținut în sarcina inculpatului prejudiciul material cauzat Ocolului Silvic de Stat Soroca în sumă de 7 000 lei, paguba materială care nu depășește suma de 200 unități convenționale;

- instanța de apel nu și-a argumentat soluția în privința inculpatului pe motive, prin care ar respinge probele aduse în sprijinul acuzării și a admis invocarea în decizia de încetare a unor formulări care pun la îndoială nevinovăția celui vinovat.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care el să fie achitat.

De fapt, în recursul ordinar, sunt aduse repetat aceleași motive ca și în cererea de apel (pct.3. din decizie), afirmându-se că la dosar nu este nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.233 Cod penal și anume în vânatul ilegal.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că cererea este vădit neîntemeiată.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor speței analizate.

Cu referire la recursul declarat de procuror, Colegiul penal constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, pledând pentru casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, din considerentul că, în opinia părții acuzării, instanța ierarhic inferioară eronat a statuat asupra recalificării acțiunilor incriminate inculpatului prin rechizitoriu din art.233 Cod penal, în cele ale art.128 alin.(2) Cod contravențional, deoarece a constatat diminuarea prejudiciului cauzat ca rezultat al vânatului ilicit.

Totodată, procurorul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și interpretarea selectivă a acestora realizată de către instanța de apel, considerând că prin probele prezentate a fost demonstrat cu certitudine că inculpatul Semendaev Piotr la data de 15 noiembrie 2015 a vânat ilegal o căprioară și doi iepuri, iar prejudiciul cauzat mediului, constituie 17 500,00 lei.

Verificând actele cauzei, raportat la alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea speței date de către instanța de apel este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Contrar celor expuse de recurent, Colegiul menționează că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea

soluției de casare parțială a hotărârii primei instanțe și încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție. Considerentele recurentului invocate ca temei pentru recurs, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de recurs le apreciază ca o opinie subiectivă și neîntemeiată, deoarece instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8 Cod de procedură penală, a expus situația de fapt și de drept reținută, corect concluzionând că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art.128 alin.(2) Cod contravențional, fiind săvârșită anume de către inculpatul, Semendeaev Piotr. În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră, că de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, fără a fi desfășurate pe larg și motivate concret - prin ce anume s-a admis eroarea de drept semnalată.

În același timp, Colegiul atestă, că recurentul invocă tot sub aspectul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, ca temei de casare, acel fapt că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că nu a apreciat corespunzător probele administrate la caz, îndeosebi nu a luat în considerație evaluarea corectă a pagubei prin vânat ilegal în sumă de 17 500 lei, care a fost confirmată și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Răilean Gheorghe.

La acest capitol, instanța de recurs verificând, conținutul mijloacelor de probă și analiza asupra acestora realizată de instanța de apel, nu a constatat existența unor contradicții sau discrepante de natură să constituie o eroare gravă de fapt ce ar afecta în consecință soluția pronunțată. Or, Colegiul penal menționează, că eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit acesteia de legiuitor în art.6 pct.11¹) din Codul de procedură penală și anume ca fiind stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu ține de aprecierea greșită a probelor.

Prin urmare, este vădit nefondată afirmația procurorului precum că, în această speță, instanța de apel părținitor a supus analizei probatoriul, ceea ce categoric nu corespunde adevărului, întrucât doar aprecierea coroborată a tuturor probelor a făcut posibil stabilirea unei juste încadrări a faptei comise de inculpatul Semendeaev Piotr.

Așa, cum se constată din dosar, instanța de apel corect și-a motivat soluția privitor la casare parțială a hotărârii primei instanțe și încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție, ghidându-se în acest sens de prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la stabilirea certă a faptului că, inculpatul se face vinovat de vânatoare ilegală fără autorizație (licență) corespunzătoare, prejudiciind astfel Ocolul Silvic de Stat Soroca în sumă de 7 000 lei. Drept urmare, a fost justificat dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul Ocolului Silvic de Stat Soroca a sumei de 7 000 lei, drept recompensă pentru prejudiciul material cauzat prin acțiunile inculpatului.

Totodată, după cum se constată din cererea de recurs declarată de procuror, acesta expune conținutul probelor cercetate de instanța de apel, menționând că au fost injust apreciate la etapa precedentă de judecare a cauzei și din atare considerente soluția adoptată privind încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție, este viciată. Colegiul penal nu poate ralia la opinia procurorului redată supra, dat fiind că, recitind partea descriptivă a deciziei recurate, cele semnalate de acesta nu și-au găsit confirmarea.

În general, față de aceste critici urmează de consemnat că, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire și contradictorialitate. Din atare considerente, ține exclusiv de competența instanțelor de fond de a se expune asupra probatoriului din dosar și de a-i da o apreciere corespunzătoare acestuia.

Pe de altă parte, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu condamnarea inculpatului pentru faptele deduse judecării.

La caz, fiind respectate aceste cerințe, instanța de apel just a statuat că, Semendeaev Piotr se face vinovat de comiterea contravenției administrative prevăzute de art.128 alin.(2) Cod contravențional, adică vânatoare ilegală fără autorizație (licență) corespunzătoare.

Necesitatea recalificării acțiunilor imputabile inculpatului, la contravenție administrativă prevăzute de art.128 alin.(2) Cod contravențional, a rezultat din faptul că, potrivit modificărilor operate la art.64 alin.(2) Cod penal prin legea nr.207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei. Infracțiunea prevăzută de art.233 Cod penal prevede răspundere penală pentru acțiuni de vânat ilegal, fără autorizația corespunzătoare, în perioadă interzisă, în locuri interzise, cu metode nepermise (braconajul), dacă aceasta a cauzat daune ce depășește 200 unități convenționale.

Astfel instanța de apel a statuat că prejudiciul reținut în sarcina inculpatului Semendeaev Piotr de către instanța de fond constituie suma de 7 000 lei, care potrivit modificărilor operate la art.64 alin.(2) Cod penal constituie 140 unități convenționale și astfel se constată că prejudiciul cauzat de Semendeaev Piotr prin acțiunile sale Ocolului Silvic de Stat Soroca, nu depășește suma de 200 unități convenționale.

Colegiul penal apreciază ca fiind corecte cele consemnate de instanța de apel referitoare la aceea că în acțiunile inculpatului este prezentă contravenția prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional, adică vânatoare ilegală fără autorizație (licență) corespunzătoare.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a

respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de titularul acestuia.

Cu referire la recursul declarat de inculpatul Semendeaev Piotr.

Din conținutul recursului ordinar declarat de inculpat se constată că acesta, invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pledând pentru adoptarea unei soluții de achitare, întrucât în opinia sa instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma criticii formulate, în sensul că nu este vinovat de săvârșirea faptei imputate acestuia, Colegiul apreciază vădit neîntemeiate alegațiile recurentului.

Astfel, Colegiul consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că, deși, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptei imputate, totuși vinovăția acestuia și-a găsit deplină confirmare prin cumulul de probe administrat la caz. Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, Semendeaev Piotr, în săvârșirea contravenției prevăzute de art.128 alin.(2) Cod contravențional. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

În opinia instanței de recurs, declarațiile date de către martorii A. Tanasoi, P. Florea, T. Malfi, A. Gîtlan, M. Nastas, M. Roșca, I. Zgardan, M. Rusu, V. Boguțchii și A. Revenco și-au găsit confirmarea în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel. După cum rezultă din textul hotărârii atacate, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii sus menționați au relatat informațiile cunoscute, referitor la vânatul fără autorizație, comis de către inculpat, apreciindu-le obiectiv și corect.

Relevante în susținerea ipotezelor supra menționate sunt și prevederile art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competentă și prerogativă legală a acestor instanțe și care nu este temei de drept, separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală. Deci, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal. Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiul pentru recurs invocat și prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta speță.

Totodată, instanța de recurs reține, că autorul recursului semnalează în prezenta cauză și incidența cazului de casare prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură

penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, din motiv că nu el a săvârșit fapta imputată, solicitând să fie achitat de săvârșirea celor incriminate.

De menționat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului, se constată că inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.233 Cod penal și anume – vânatul fără autorizație corespunzătoare în perioadă interzisă, cu unelte și metode nepermise.

În urma rejudecării cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii imputate, fapta ultimului fiind calificată ca contravenție prevăzută de art.128 alin.(2) Cod contravențional, ce a dus la încetarea procesului penal, iar în cele din urmă, din motivul expirării termenului de prescripție, la încetarea procesului contravențional.

În asemenea împrejurări, dat fiind faptul că însuși instanța de apel a constatat lipsa elementelor infracțiunii imputate și anume a laturii obiective, Colegiul penal consideră alogică și neîntemeiată invocarea temeiului de recurs prin prisma pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Cât privește criticile invocate de către recurent, precum că la cauza dată nici unul din martorii audiați nu a indicat direct la inculpat ca fiind persoana care a efectuat împușcături la data de 15.11.2015, instanța de recurs le consideră nefondate. Opozant acestor invocări, Colegiul menționează, că indiscutabil, chestiunea cu privire la modul de apreciere a probelor efectuată de către instanța de apel, care este criticată de către recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă, că într-adevăr în speța dată, nici un martor nu a declarat că a văzut nemijlocit momentul în care inculpatul a efectuat împușcături, însă instanța de apel analizând în cumul toate probele administrate, întemeiat a ajuns la concluzia că anume inculpatul Semendeaev Piotr, a împușcat o căprioară sălbatică specia „Caprioris” și doi iepuri de câmp (*Lepus europaeus* Pall), ținând cont de toate probe analizate în ansamblu, modul de amenajare și dislocare a inculpatului, care a fost depistat pe câmpul semănat cu grâu din apropierea pădurii, lângă automobilul său de model „Daewoo Kalos” cu n/î xxxx, în care în cadrul cercetării la fața locului, în prezența ultimului, au fost ridicate: o sacoșă cu bucăți de carne proaspătă, o piele cu blană de animal și mai multe fragmente de blană, arma de vânătoare de model xxxx calibrul xxxx, cu nr. xxxx, 6 cartușe calibrul 12 mm, permisul de portarmă și carnetul de vânător, toate aceste împrejurări nu lasă loc de dubii și permit a conchide cert vinovăția ultimului în săvârșirea contravenției prevăzute de art.128 alin.(2) Cod contravențional.

În prezenta cauză deferită judecării, deși prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, totuși potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident și în prezenta speță.

În temeiul celor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal apreciază ca fiind vădit neîntemeiate cererile de recurs declarate de ambele părți.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în procuratura de circumscripție, Bălți, Prisacari Lilia și de inculpatul Semendaev Piotr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Semendaev Piotr xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 05 iulie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Vladimir Timofti